

SỐNG TRONG BA NGUỒN SÁNG :TRÍ VĂN , TRÍ TU , TRÍ TU .

Có một điều chúng ta phải đồng ý với nhau đó là kiếp sống này nói riêng và dòng sanh tử nói chung nó là một hành trình, là một cuộc đi ,mà bất cứ một hành trì cuộc đi nào điều kiện tiên quyết đó là kẻ có mặt trên đường phải có đủ sức khỏe .Sức khỏe về tài chánh , sức khỏe về thể lý, sức khỏe về thân xác chứ còn bệnh hoạn ề uột mà đi đâu .

Sức mạnh về tài chánh nghĩa là cũng phải có tiền bạc ,nói chung là cái lực trên đường phải có .Dầu trong kiếp sống này hay là dòng sanh tử dài thăm thăm diệu vợi hay là hành đạo thì trong cuộc đi đó chúng ta cũng cần có hai sức mạnh :Đối với phàm phu là sức mạnh tư duy, đối với các bậc thánh thì gọi là sức mạnh tu tập .

Sức mạnh tư duy là sao ?

Chúng ta biết rằng do vô minh mà chúng ta luân hồi , do không biết 4 Đế cho nên chúng ta sống trong bóng tối có nghĩa là không biết bốn sự thật :

- Mọi sự có mặt đều là khổ .
- Niềm đam mê nào cũng là đam mê trong khổ , càng đam mê thì càng thêm khổ .
- Muốn hết khổ thì đừng đam mê trong khổ nữa .
- Là nhận thức được những điều vừa nói trên .

Do vô minh nên chúng ta không biết bốn sự thật đó, người mà tậ thì họ trốn khổ tìm vui bằng cách làm các

nghiệp xấu ,còn người khá một chút trốn khổ tìm vui bằng cách làm các nghiệp lành .Trốn khổ tìm vui bằng các nghiệp xấu như là : Săn bắn , câu cá , lừa đảo , trộm cướp ..v.v , trốn khổ tìm vui kiểu đó thì càng trốn khổ thì càng thêm khổ ,càng tìm vui thì càng mất vui . Có người có trình độ một chút thì họ trốn khổ tìm vui bằng cách là sống lợi mình lợi người đời này đời sau , nhưng vì không có ý hướng giải thoát cho nên cũng tiếp tục quẩn quanh trong ba cõi sáu đường . Do vô minh cho nên nó mới dẫn đến hai kiểu thiện hành và ác hành đó .Do vô minh nên chúng ta sống trong bóng tối ,bây giờ muốn hết khổ hết vô minh thì chúng ta phải sống trong ánh sáng . Ánh sáng có ba nguồn sáng :

1-sutamayapanna : Trí văn là học hỏi, lắng nghe ,đọc xem kinh sách , nói chung là kiến thức có được từ người khác gọi là trí văn , thấy nó có vẻ kém hơn so với hai trí kia nhưng mà nó quan trọng lắm là bởi vì không có khả năng trí văn thì mình gặp chư Phật mình cũng không được lợi lạc gì hết .Gặp chư Phật mình phải biết lắng nghe bởi vì có lắng nghe mình mới có vốn liếng để mà suy tư và hành trì .Còn có lắng nghe mà không có suy tư tiêu hóa thì cũng chỉ là con mọt sách .

Các vị có biết chuyện này hay không đó là đầu các vị có thuộc lòng bao nhiêu bộ kinh nhưng mà không có phút giây nào ngồi ngẫm ngợi tư duy lại ý nghĩa trong kinh thì quý vị cũng chỉ là tử kinh biết đi .Phật pháp vi diệu ở điểm trên cùng một vấn đề , mười năm trước ,mười năm sau chúng ta có hai kiểu hiểu , hai

kiểu gặm nhấm tiêu hoá khác nhau ,thấm thía không giống nhau, chính mình chứ không nói ai khác , và ở cả hai người cùng học đúng thầy đúng sách thì chiều sâu suy tư của cả hai người nó đã dẫn đến việc người sâu người cạn, người rộng , người hẹp .Học cùng sách ,cùng thầy .cùng lớp ,cùng trường cùng khoá ,cùng năm , nhưng mà khả năng suy tư nó ít , cái sâu rộng cạn hẹp nó cũng không giống nhau . Ngay cả vị thánh có 4 trí vô ngại , ai mà thường suy gẫm vẫn sâu rộng hơn bén nhạy hơn là người thiếu suy gẫm chỉ thích ngồi thiền hưởng lạc .

2-cintamayapanna : Trí tư là những gì mình suy tư thấm thía gặm nhấm tiêu hoá .

3-bhavanamayapanna : Trí tu là nhận thức có được từ kinh nghiệm thực chứng thể nghiệm .

*Cho nên điều quan trọng ở đây là mình sống mà mình khổ là vì mình sống trong bóng tối , mà bây giờ mình muốn hết khổ thì mình phải sống trong ba nguồn sáng :trí văn , trí tư và trí tu .

Sư Giác Nguyên